

Mozgó képek

Künn, a Fiúmei úton, a Társadalombiztosító felhőkarcoló palotája előtt, százával ácsorog a kerékpár. Egy egész kerékpár-nyáj. Öreg bácsika figyelve legelteti rajta a szemét, mint juhász a rábízott juhnyájon. Mellette kis bádogtáblán ez a hangzatos felírás ékeskedik:

„Kedves bácsi első budapesti kerékpár megőrző vállalata.”

Kedves bácsi „vállalata” nyilván úgy alakult, hogy amikor egy-egy kerékpáros ifjú bement az épületbe, megkérte az ott ácsorgó öreget:

– Kedves bácsi, vigyázzon a kerékpáromra, míg benn leszek. Kap valamit.

A bácsi kedves volt és vigyázott. Egyre többen és többen kérték őt:

– Kedves bácsi, vigyázzon ...

Így lett az öreg kedves bácsiból „Kedves” bácsi.

Ma már virágzó és jövedelmező vállalata van.

Amerikai pályafutás. Sokra vitte.

•

Az Andrásy úton ócska, vidéki egylovas batár baktat. A kocsiban mindenféle lim-lom, zsák és kosár között ül a tésasszony. Derekán hátrakötött hárászkendő, feje menyecskés piros-babosba – és cigarettázik. Tele szájjal fújja a füstöt. Nagy dohányos lehet a lelkem, ha már a szabad levegőn se bírja ki anélkül.

•

Az óvodai vezető néni megkérdezte a mindössze három és fél esztendő Lajoskát, hogy miért akar mindig, mindenáron a nagyok csoportjába menni.

– Hiszen ha nagy leszel, amúgy is oda kerülsz – vigasztalja.

– Ha nagy leszek, akkor cigarettázni fogok – főzi le a nénit a „nagyravágyó” csöppség.

•

Az első igazán szép tavaszi délből megjelent a pesti utcán az ibolya és a hóféhérbe öltözött, hóvirághoz hasonló apróságok is. Megjelent a hircó és-

ragasztó ember is a hirdetőoszlop előtt, vadonatúj, színültig töltött csirizes vödörrel.

Egy ilyen ibolyaszemű, hófehérbe öltözött kisbaba elszabadul a mamája mellől, egyenest neki a földre állított csirizes vödörnek, s már benne is vájkál vállig. Alig lehet kihúzni belőle. A ragasztó ember pamacsával szedegeti le róla a kulimászt. Közben rosszalóan csóválja fejét. Mennyi hirdetést felragaszthatott volna ennyi kárbavesztett csirizzel. Ez az ő szempontja.

•

Egyébként régi dolog, hogy mindenki mindig a maga szempontjából és saját érdeke szerint nézi és ítéli meg a világ folyását. Egy borbély nemrégiben kijelentette nekünk, hogy szerinte az egész földgolyó baját orvosolni lehetne úgy, hogy azokat, akik maguk borotválkoznak, súlyosan megadóztatnák, s ebből a pénzből fedeznék az államháztartások hiányait.

•

Különös pár a Duna-sétányon. A férfin hódprém-kucsma, gondosan fehér piké-nyakkendő, kezében elefántcsont fogantyús bot, szürke szarvasbőr kesztyű.

A lány fiúra nyírt fején csak öklömnyi, fülre csapott svájcisapka. Kurta, kötött zekét visel, a keze csupasz. Mindössze szűk szoknyáján van egy zseb, még kistáska sincs nála. Lóbázza két karját. Maga a megtestesült tárgyiaság. Apja pedig – mert apja a férfi – olyan, hogy ha lefestenek, ezt a felírást lehetne a kép alá biggyeszteni: „Bajos öregúr, Deák Ferenc korából.”

Hogyan is érthetnék meg egymást a nemzedékek ma, amikor még külsőben is oly nagy a különbség közöttük.

-i.

1934. február 28., szerda, 8. old.